KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 38.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 17. September 1893.

VI. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Frk. Frances Willard og Lady Somerset.

Frk. Frances Willard.

Der findes i Amerika ved Siden af saa mange andre ogsaa et Selskab, der bærer Navnet „Kvindernes kristelige Verdens-Afholdsselskab", der for Tiden tæller ca. en kvart Mill. kvindelige Medlemmer i og uden for Amerika. Som det antydes i Navnet, er nemlig Selskabet internationalt og har Aflæggere rundt omkring, navnlig da i England.

Præsidenten for dette Selskab, der har sit Hovedkvarter i Chikago, er og har i de sidste 14 Aar været Frk. *Frances E. Willard.*

Frk. Frances Willard og Lady Somerset.

Hun er født i Staten New-York den 28. September 1839, men flyttede Aaret efter med sine Forældre til Wisconsin, hvor disse overtog en Landejendom, og her henlevede hun sin Barndom. I 1858 flyttede Familien imidlertid til Ewanstone, hvor Frances sammen med en Søster begyndte at studere ved Universitetet, og 23 Aar gammel forlod hun Universitetet med Udmærkelse. Efter at have foretaget en Studierejse til Evropa, blev Frances Willard udnævnt til Professor ved det samme Universitet — Northwestern-Universitetet —, hvor hun havde studeret, blev senere endog Universitetets Præsident, en Stilling, som hidtil ingen Kvinde havde indtaget.

En glimrende Bane laa saaledes foran hende. Da skete det i 1874, at det bekendte „Kvindekorstog" mod Spiritus og Spiritusdrikning tog sin Begyndelse, og hun sluttede sig, trods alle sine Venners Formaninger og Advarsler, med Liv og Sjæl dertil.

Man kan næsten sige sig selv, at dette kostede hende Stillingen ved Universitetet, hvor hun havde en aarlig Løn af 9000 Kr. Hun blev vel derefter tilbudt en højt lønnet Post i New-York, men hun afslog at tage imod den for udelukkende at kunne vie sig til Varetagelsen af Posten som Præsident for det kvindelige Afholdsselskab i Nordamerika, som nu blev dannet.

Denne Post var ulønnet, og først da det blev bekendt, at hun med sin Moder levede under meget trykkede Kaar, fik man hende til at modtage nogen Løn for det Kæmpearbejde, hun udfører i Afholdssagens Tjeneste.

Det er nemlig et Kæmpearbejde. Hvert Aar rejser hun flere Tusind engelske Mil fra Stat til Stat i Nordamerika — endog til Evropa er hun rejst — for at holde Møder og Foredrag og lede Afholdsarbejdet. En uhyre Brevveksling besørger hun; man mener, hun skriver henved en Snes Tusind Breve om Aaret — henved 50—60 daglig —, og desuden skriver hun en Mængde Artikler og Afhandlinger til de forskelligste Blade og Tidsskrifter.

Hendes naturlige Evner som Agitator for Afholdssagen er store, og de støttes selvfølgelig i stor Maalestok ved hele den Dannelse og Udvikling, hun gennem strenge Studier og stor Livserfaring har indvunden.

Begge hendes Forældre var Afholdsfolk, men sin Begejstring for Afholdssagen og Tro paa, at den i Fornuftens og Menneskelighedens Navn maa sejre, synes hun nærmest at have arvet efter sin Moder.

Naar en Personlighed som Frk. Willard i en moden Alder giver sig til at være Forkæmper for en Sag, naar hun sætter hele sin Stilling ind derpaa, da nødes man til at tro, at Bevæggrunden er noget andet og mere end blot og bar Sværmeri eller Oppositionslyst; og naar Resultaterne af hendes Arbejde er bleven saa kolossale, som Tilfældet er, saa de spores over den hele Verden, snart sagt, da nødes man til at sige: Respekt for en saadan Personlighed.